

TITVLVS XXII

Synonyma laudatoria.

Hic uir est dignus uiri nomine.

Sūma est huius uirtus.

Nullam uirtutem hic minus tenet.

Omnī laudi æque hic operā adhibet.

Vt modestia iuuenis antecellebat cunctos: sic nūc prudētia præstat omnib⁹.

Hic nulli⁹ est pbitatis: præter cæteras particeps: sed omnes tenet mediocriter.

In oīa uirtutū genera Curius eodē habet pācto.

Tantus est Curius: ut diuinus possit potius q̄̄ human⁹ ap̄pellari.

Virtus Curi⁹ ut est admirabilis: sic incredibilis.

Ad hūc diuino sunt munere: oīm delatæ uirtutes.

Qui uelit huius prosequi laudes: laboret infinitū.

Nemo uel diutius scribens calcem attigerit laudum hui⁹ enumerandarū.

Maxima est de huius uirtutibus apud omne humanū genus admiratio.

Facit Curi⁹ sanctimonia: ut in eo laudādo uiris uel eloquētissimis uerba desint.

Qui sunt in cæteris copiosissimi oratores: in laudanda hui⁹ uirtute obmutescūt.

Amplissim⁹ est prosequēdæ tuæ uirtutis camp⁹.

Non possum nō te fœlicē hac uirtutis iudicare.

¶ Titulus. xxij.

Vituperatoria familiaris.

Turpe uideri potest hui⁹ malī atq̄ pernicioſi hominis uitia insequī. Sed hoc habet prudentia: Ciceronis definitio: ut rerum bonarū malarūq; sit scientia. Veritas autem Chaldaeorū definit̄ astronomorū uerbis: per quam quæ fuerūt: sunt: aut futura sūt: immutata dicunt̄. Quāobrem & prudentem oportet tam mala scire q̄ bona: ut ab ijs caueat: hæc sequat̄: & qui uerū sequit̄: remq; ut est: sic explicat: minime peccat. Non inuehor: uera sequor. Est ille ne-

TITVLVS XXII

bulo tā mētis inops: ut nihil a iaduertat: oīa intemperate si mul & insolenter efficiat. Vacat libidini plusq̄ possit: uio/ latq̄ in hoc naturā: ut crapulā admittit: hui⁹ ampliādæ gra tia. Tesseræ ac om̄i tali generi adhibet oēm operā. A uirtu te uero tā est alien⁹: q̄ a cālo refert tellus. Nā est: ut pau cī agā: puerissim⁹: ebriosissim⁹: mēdaciſſim⁹: sceleratissi mus. Adeo delectaſ decipiēs aliquē: fraudās: decoquēs: ut inde summū se bonū esse cōsecutuꝝ existimet. Fur aut̄ est diligētissim⁹: aut ante rē tibi subtraxerit: q̄ tu tibi qc̄q̄ in hūc potueris suspicari. Quare si qd̄ es acturus cum hoc mōstro: ne tibi cēleas caueri quire: sed deū optimū depre cere: ne hūc sinat ad te ire. Non recedet abs te sine tua uel ignominia: uel re perdita. Qui em̄ alicui⁹ uidēt cū hoc fa miliaritatē: qbus qdem sit cognit⁹ mirant̄: nec pñt nō exi stimare qc̄q̄ inter eos esse flagitij. Quare si me amas: hūc abs te abiſce: ne aut incōmodo te afficiat: aut famā tuā ma culet. Bñ uale. Ex Mediolano. xv. kl. Februarias.

Vituperatoria familiarissima.

Malus est Sulpicius: sed peior longe hui⁹ filius: homo cun ctis sceleribus deditissimus. Nibil enim hūc flagicij latet: omnia nouit: ac sequit̄ quæ nefaria uiderit. Nec gulā exci pit: nec uenerē: nec farta. In homicidijs nō est iccirco uer fatus: quia uiribus nullis est: ocio dūtaxat ascriptus & iner tia. Puer huic interminat⁹: metū faceret. Sed ut malus est sic & maledicuſ. Nemini uel murmuribus cedit uel dela tionibus. Hinc factū est: ut a nobis eiectus monasterio: ac penitus fugatus deliteat: nec certā babēs loci sedē uaget̄ assidue: possitq̄ illud Virgilianū: licet dissimili causa: de se dicere: Ipse ignotus egēs: Libyæ deserta peragro: Europa atq̄ Asia pulsus. Rem habes. Vale. Ex Mediolano. xiiij. Kalendas Februarias.

Vituperatoria grauis.

Vereor ne plus mihi laboris aslumā in uituperando Au gustino nebulone famosissimo: q̄ sequi possim. Nam ut sum laudandi alicutus boni cupidissim⁹: sic ab insequētib⁹

Vir. j. æne.

TITVLVS   XXII

malis alienissim⁹ esse soleo. **Nihil enim magis detestor :** q̄
Thomas malos (ut diui **T**homæ testimonio) eoꝝ cōactu: quasi peſiſera cōtagiōe me pestilentē morbosūq; fieri posse rear.
Terentius **V**er⁹ q̄ nihil est tam humanū: ut **T**erentian⁹ inq̄t **C**hre-
 mes: q̄ existimare humana quæq; ad hominīs curā attine-
 re. **N**olim hic pernicious helluo te fraudet: in aliquāq; ca-
 lamitatē perditac. **E**st enim delator assidu⁹: & cū delatio-
 ne qđem uanissim⁹: non solū mendosissim⁹. **N**on delectat
 nīl ut tigris cruore: cupitq; ſemper alicui mortem procu-
 rare: aut hoiem cū quo agit uorare penitusq; consumere:
Lycaon ut de **L**ycaone fabulant. **Q**uid **C**acū uel **P**roculstem: uel
Verres **L**æſtrygones poetae dſcribūt. **H**ic est illis longe latro ma-
 ior: & immajor. **V**errem **C**icero uituperat: **Q**uis hoc uno
Sinon fallax **V**erres ē inuent⁹ ad furta pronior ac ingeniosior. **H**abet
 nescio qđ primo igressu: inter incognitos humanitatis ac
 eloquētiæ: **S**ed ois ea facies virtutis est ad fallendū ſimu-
 lata. **F**ormidolofus eſt: ut **S**inon dicit extitifle. **A**liqd ad-
 mittit in uerbis aliquā ueritatis ut ſigmentū maiore faciat
 fidē. **A**ccipe ſemp ex ijs quæ dixerit quicqd ſinistri potes
 accipere. **N**ā dextera fraudē affert atq; dolos. In nulla re
 honesta hūc firmū aut cōstantē eſſe ducito. **V**t eſt oculis
 assidue infirmis: nec cuiusq; os respicit: ſed quaſi modefti-
 sim⁹ in pedes dirigit aciem: ſic hui⁹ mentē fallacißimā du-
 cito alio: q̄ quo debet tendere: nihil præ ſe ferre ingenui:
 nihil modesti: nihil innocētiæ. **P**oſtem in hoc uno plura ſi-
 gnificare: ſed ijs ero contentus: qbū tibi notū hominem
 eſſe quirē ducā. **E**ſt abiectiſſimo qđem genere: a quo non
 degenerat. **Q**uali ſemine pcreat⁹: tales fructus affert. **P**er-
 ſica inq̄ illa præcoqua: qb⁹ existimauit **A**ſia **R**omanos cō-
 taminari ac interire: ſed mutat⁹ illis profuit ager. **H**uic nul-
 la uarietas temp⁹: nulla gentiū diuersitas: nulla caſtiga-
 tio profuit. **N**ā ſemel admodū adoleſcens uirgis eſt cœlus
Paulomin⁹ eſt nuper q̄ ſuſpensus. **N**isi enim intercedeba-
 mus: actū erat de fure pueriſſimo: qđ ei condonasse: non
 alia de cauſa pœnitet: niſi qđ emendari negt. **A**ſidue pe-

ior est: semper immanior. Patrem autem habuit: licet ab
iecto loco natū: satis honestū & ingenuis morib⁹. Matrē
optimam: a qb⁹ tam est alien⁹: q̄ nibil ab sua origine alicu,
ius soleat inueniri. Quid Thersitem apud ueteres ignobi **Thersites**,
lem querūt: Hic ille Thersites Achille cretus est: de q̄to
Iuuenalis. Malo pater tibi sit Thersites: dummodo tu sis **Iuuenalis**
Aeacidae similis: Vulcaniaq̄ arma capescas: q̄ te Thersitæ
similem pducat Achilles. Hic est parentū ille dolor: quo
desperatione ducti perierūt. Assidue hui⁹ audiebant ma-
le: peruerse pernicioseq̄ uel dicta uel facta: manifestoq̄ co-
gnoscebant hunc euasorum non esse: quin non plecteret
digna poena cupiebantq̄ potius mori: q̄ eosq̄ uiuere.
Hoc primum est generis munus: a quo non abhorruit: ut
uillissimis delectet: & parentum a quibus plurimū refert:
ut nibil unq̄ libentius audiuerit: q̄ eorum obitum a quib⁹
huius acculabuntur facinora. Hinc autem accipe secundū
quod ab ineuntibus annis usq̄ nibil admisit laudis: in cun-
ctis uersat⁹ est scelerib⁹: ad omne se facinus conuertit. Li-
bidinem paphiam: cæcū cupidinem ac lyaeum sibi præfe-
cit numina quæ coleret ac ueneraret. Nulli⁹ rei magis est
exodus uim atq̄ maiestate: q̄ castitatis: innocētiæ: ac fidei.
Tūc obseruat quæ promisit: cū aut res turpis est: & sibi p-
iucūda: aut fallere uult uxhemēti⁹. Audet aut oīa modo
sint praua. Nam in bonis: ut Plato inq̄: est eneruatus. Ac **Plato**
cipe nūc tertiu hoc: & credere tibi foliū **Sibyllæ** recitar: nec **Sibylla**
Apollinis tripodem afferre posse bac ueritate quicq̄ queri⁹ **Apollinis**
qd̄ est inimicissimis bonor̄ omniū: & impr̄mis ttus: qm̄ tripodes,
bonus es: a quo tibi cauendū esse duco maximopere: ne
gd̄ tibi paret detrimenti. Bene uale. **Ex Mediolano. xliij.**
Kalendas Februarias.

Dsynonyma uituperatoria.

Hic uir pessimus est omniū.
Abhorret hic ab omni laude.
Nibil huic est familiari⁹ scelere.
Cū hoc nebulone uitiū omne coniūctissimū iudica.

Si recte intueberis: nibil inuenies in hac bestia laudis.
Esit hic ut malo ingenio: ita plurimis scelerib⁹ cumulat⁹.
Habet hic petulantia admirabilē: inauditāq; p̄cicitatē.
Quid est in hoc hoie boni: qd nō nefarij?
Paratā hic habet mentē ad om̄e facinus malū.
Tam est hic pestifer: ut pestilentia etiā uerba cōflet.
Nescio qd tetrius hoc hoie dici quæat.
In hoc certe uno cuncta sunt oīm uitia.
Vt uirtus est in Caruca nulla: sic om̄e genus uitior̄.
Quo plura in Caruca uitia cōsiderat̄: eo plura inueniunt̄.
Scelera huius bydram referunt: ut uno cognito detegantur plurima.
Sic est Augustinus nefarijs deditus facinorib⁹ ut inde se uitā quærere censeat.
Vt pisces aqua uiuunt: uiri uirtute nutriuntur: sic Caruca omni criminē alitur.

Titulus uicesimus tertius.
Paternalis familiaris.

Ego mi fili iucūdissime: ut afficiar tibi plurimū: ita cupio te uiꝝ esse præstātissimū. **S**ed hoc tibi prædico: nibilo te præstantiore posse fieri: q̄ si noctes diesq; uirtutib⁹ incubueris.
Plato **V**irt⁹ em̄ est: Platonis testimonio: qd usurpauit **C**cicero: so
Ccicero la illa quæ uiros uita mortales: diuturnitate memoriae fa
cit imortales. **Q**uae uides i terris: quæ uulg⁹ admirat̄: pul
Hieronym⁹ chritudo formæ: sinceritas & p̄ceritas corpori: ut **H**iero
Basilius nym⁹ dixit: aut aeris inteperie: aut demū ætatis rubigine ci
to corruūt: at fortunæ quæ bona diu solēt: ut apud **B**asilij
legī: aleaꝝ instar ludicra nūc in hūc traducun̄ locū: nūc
in illū. **P**ompæ cadūt: iuuētutis dec⁹ deflorescit: **H**ominū
in reliq; gloria euanescit. **I**n uirtute semp̄ est solidior atq;
Homerus stabilior: nec ut **H**omerus scripsit: uiuos deserit: nec nō co
mitat̄ luce functos. **S**olēt iuuenib⁹ occurrere multa: qbus
ad libidines inuitan̄: alliciunt̄: puocant̄. **D**istrabunt̄ a so
cijs: **A**nimant̄ ab ijs q̄ maiores natu mali sunt: **A**b æquali
bus suadent̄ ad uoluptates. **S**ed si sese audiunt: naturāq;